

Γιατί το Άγιο Πνεύμα εμφανίσθηκε με τη μορφή πύρινης γλώσσας;

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς

Όταν ο Κύριος βαπτίσθηκε στον Ιορδάνη τό Άγιο Πνεύμα έμφανίσθηκε έν είδει περιστερᾶς. Έμφανίσθηκε ὄχι γιά νά προσθέσει κάτι στον Χριστό, αλλά συμβολικά, ἔτσι ὥστε νά δείξει αυτό πού ὑπάρχει μέσα στον Χριστό: τήν άκακία, τήν καθαρότητα καί τήν ταπεινότητα. Αυτό συμβολίζει τό περιστέρι. Όταν οί άπόστολοι συγκεντρώθηκαν τήν πεντηκοστή ήμέρα από τήν ήμέρα τής Ανάστασης, τό Άγιο Πνεύμα έμφανίσθηκε μέ τή μορφή πύρινων γλωσσῶν. Έμφανίσθηκε ὡς πύρινη γλώσσα γιά νά τούς άφαιρέσει κάτι καί νά τούς προσθέσει κάτι. Δηλαδή, νά άφαιρέσει από αυτούς κάθε άμαρτία, κάθε άδυναμία, φόβο καί άκαθαροσία τής ψυχής καί νά τούς δωρίσει τή δύναμη, τό φῶς καί τή ζεστασιά. Οί πύρινες γλώσσες έπισημαίνουν συμβολικά αυτά τά τρία: τή δύναμη, τό φῶς καί τή ζεστασιά.

Γνωρίζεις ὅτι τό πῦρ εἶναι δυνατό, γνωρίζεις πῶς φωτίζει καί ζεσταίνει. Αλλά ὅταν μιλάς γιά τό Άγιο Πνεύμα πρόσεξε νά μήν

σκέπτεσαι ὑλικά ἀλλά πνευματικά. Γίνεται λόγος λοιπόν, γιά τήν πνευματική δύναμη, γιά τό πνευματικό φῶς καί γιά τήν πνευματική ζεστασιά.

Καί αὐτά εἶναι: ἡ δυνατή θέληση, ὁ φωτισμένος νοῦς καί ἡ ζέση τῆς ἀγάπης.

Μ'αὐτά τά τρία πνευματικά ὄπλα ἐξόπλισε τό Ἅγιο Πνεῦμα τούς στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ γιά νά ἀντιμετωπίσουν τόν κόσμο. Ὁ Διδάσκαλος τούς εἶχε ἀπαγορεύσει ἀκόμα καί ράβδο νά φέρουν ἀπό τά ἐπίγεια ὄπλα.

Γιατί τό πῦρ ἐμφανίζεται μέ τή μορφή γλωσσῶν πάνω ἀπό τά κεφάλια τους; Ἐπειδή οἱ ἀπόστολοι ἔπρεπε μέσω τῆς γλώσσας νά κηρύξουν στούς λαούς τό χαρμόσυνο νέο, τήν εὐαγγελική ἀλήθεια καί ζωή, τήν ἐπιστήμη τῆς μετάνοιας καί τῆς συγχώρεσης.

Μέ τόν λόγο ἔπρεπε νά μάθουν, μέ τόν λόγο νά θεραπεύουν, μέ τόν λόγο νά παρηγοροῦν, μέ τόν λόγο νά ἀγιάζουν καί νά καθοδηγοῦν, μέ τόν λόγο νά φροντίζουν τήν Ἐκκλησία. Ἐπίσης, μέ τόν λόγο νά ἀμύνονται, ἀφοῦ τούς εἶπε ὁ Ὁδηγός νά μήν φοβοῦνται τούς διῶκτες καί νά μήν ὑπερασπίζονται ἑαυτούς στά δικαστήρια κατά τό δοκοῦν, ἐπειδή εἶναι ἀπλοί ἄνθρωποι, καί τούς βεβαίωσε:

«Οὐ γάρ ὑμεῖς ἔστε οἱ λαλοῦντες ἀλλά τό Πνεῦμα τοῦ πατρός ὑμῶν τό λαλοῦν ἐν ὑμῖν» (Ματθ. 10, 20). Θά μπορούσαν ἄραγε νά μιλοῦν τή συνηθισμένη γλώσσα τῶν ἀνθρώπων γιά τό μέγιστο χαρμόσυνο νέο τό ὁποῖο ἔφθασε ποτέ στά αὐτιά τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ὁ θεός ἐμφανίσθηκε στή γῆ καί ἄνοιξε στούς ἀνθρώπους τίς πύλες τῆς ἀθάνατης ζωῆς; Θά μπορούσε ἄραγε ὁ ἄνθρωπος μέ τή θνητή ἀνθρώπινη φύση νά διαδώσει αὐτό τό ζωοποιό βάλσαμο μέσα ἀπό τή δυσωδία τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καί μάλιστα ἕως τήν ἄκρη τοῦ κόσμου; Μέ τίποτα καί ποτέ.

Μόνο τό πύρινο Πνεῦμα τοῦ θεοῦ μπορούσε νά τό κάνει, τό ὁποῖο διά στόματος ἀποστόλων σκόρπισε οὐράνιες σπίθες στό ἐπίγειο σκοτάδι.

Άλλά, άνθρωπε, δέν αίσθάνθηκες ποτέ τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ μέσα σου; Δές, καί ἐσύ εἶσαι βαπτισμένος μέ Πνεῦμα· μέ νερό καί Πνεῦμα. Ἄραγε ποτέ δέν σέ ξάφνιασε μέσα σου κάποια μεγάλη καί φωτεινή σκέψη, σιωπηρός λόγος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ποτέ δέν σέ ξάφνιασε σάν ἄνεμος καί δέν φούντωσε μέσα στήν καρδιά σου ἡ ἀγάπη γιά τόν Δημιουργό σου φέρνοντάς σου δάκρυα στά μάτια;

Παραδώσου στήν θέληση τοῦ θεοῦ καί φύλαξε αὐτό πού δονεῖ τήν ψυχή· θά γνωρίσεις τό θαῦμα τῆς Πεντηκοστῆς, πού στάθηκε πάνω ἀπό τούς ἀποστόλους.

Εἰρήνη καί χαρά ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Πηγή κειμένου : ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΕΑ.